

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۲/۱۹

م. اسحاق نگارگر

آیا افغانستان مستحق یک دولت انتخابی است؟

خوب یاد می آید که در یکی از کتاب های مضمون فارسی یا دری حکایتی دلچسپ خوانده بودم که امروز هم به یادم است.

در آن حکایت شیری و گرگی و روباهی با هم به شکار رفتند. شیرگاوای صید کرد و گرگ نیز گوسفندی را از پا افکند و روباه نیز ماکبانی را شکار کرد و هرسه شکارها را کنار هم نهادند و شیر گفت: حالا یکی باید شکارها را تقسیم کند. مصلحت بر گرگ قرار گرفت و گرگ گفت "تقسیمی در کار نیست گاوکلان حق سلطان، گوسفند لاغر حق چاکر و ماکیان چاق حق روباه چالاک." شیر از جا برجست و کله گرگ را کند و به روباه گفت: "تو تقسیم کن!" روباه که پشت ورق را خوانده بود تعظیمی کرد و گفت:

بهر شامت گاو حاضر، گوسفندت در پسین صبح اینک ماکیان والله خیر الرازقین

گرگ خندید و گفت: "این تقسیم عادلانه را از کجا آموختی و روباه پاسخ داد: از کندن کله گرگ.

حالا ما هم باری با خرس شوروی رفتیم که به نان کالا و خانه و مهمتر از همه خود ارادیت و سوسیالیزم برسیم ولی با کنده شدن کله گرگ ملتفت شدیم که "رفقای انترناسیونالست" همه چیز را برای خود می خواستند از ما میخواستند تقسیم را به شیوه روباه بیاموزیم.

موضوع بسیار ساده است وقتی میگوئیم "دولت افغانستان" اینجا ظرف یعنی افغانستان را ذکر کرده اند ولی مقصود مظروف یعنی مردم مقصود است. "دولت افغانستان" یعنی دولت مردم افغانستان یعنی دولتی که مردم افغانستان باید برای کارها و ضرورت های خود به وجود بیاورند ولی بدبختانه یک دولت به اراده یک دولت خارجی به وجود آمد و برای ما اعلام کرد که معیار افغان بودن تان دوستی با اتحاد شوروی است و کله های گرگ ها بود که پشت سر هم کنده شد ولی ما صاحب دولت نشدیم یعنی نام از ما بود و کام از دیگران.

سرها بریاد رفت و بالاخره معاهده بن آمد و در آنجا نیز کسانی گرد آمدند که هرگز خود را در آیینۀ انتخاب مردم ندیده بودند آمدند تا سرنوشت مردم را تعیین کنند ولی باز هم همان درک بود و همان خرک. انتخابات به نام بود ولی آمیخته با شایبه تقلب باز انتخابات دوم با تقلب گسترده تر که بالاخره متقلبان با هم ساختند و بر مردم تاختند تا دموکرات های امریکا فراز آمدند و ما تخم امید در سر زمین سینه ها کاشتیم که اینان مدعی قایم کردن دموکراسی در سراسر جهان استند پس ممکن نیست اینان از پرنسیپ های اعتقادی خود عدول نمایند.

اما این بار نیز حضرت سلطان از ما تقسیم روباه را میخواهد و از پرنسیپ اعتقادی خود عدول می نمایند یک دولت غیر انتخابی را به نام دولت مؤقت بر ما تحمیل میکنند. آیا سر انجام ممکن است ما از تجارب متعدد خود بیاموزیم و بگوئیم که اگر دولت از مردم افغانستان است پس مردم برای آزاد و بدون مداخله باید آنها را به وجود بیاورند و برای خود بدان صلاحیت بدهند من متأسفانه دولت جناب غنی و عبدالله را نیز متعلق به مردم نمیدانم زیرا اگر هر دو رهبر در تقلب دست نداشتند نیابست به این اتحاد دو قطب متضاد و باهم در جنگ تن میدادند.

اکنون که کمیونهای انتخابات نیز اعتماد را از دست داده اند یک انتخابات زیر نظارت مستقیم ملل متحد در کار است تا افغانها بتوانند دولتی به وجود بیاورند که کشور را از بحران نجات بدهد. دیگر مردم افغانستان از کندن کله گرگ خسته شده اند. طالبان هم اگر به راستی صلح میخواهند وزیر دهل پاکستان نمی رقصند خویشان را در آیینۀ انتخاب مردم ببینند. اراده مردم را تمثیل نکنید بلکه احترام کنید. فاعتبروا یا اولی الابصار نگارگر ۱۸ فیروزی ۲/۱۸ برمنگم

د پانو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په خیر و لولی